

Aki vállalja önmagát

Sugár Tímea, a Fehérvár KC (korábban Cornexi-Alcoa) NB I-es női kézilabdacsapatának hálóőre igazi sikertörténetet mondhat a magáénak. Kissé rendhagyó módon azzal kezdtük beszélgetésünket, hogy a kapusok szentek és flúgosak, ő meg mindig kapus volt, tehát netán ő is kicsit az?

Akiben nincs valamilyen flúg, az nem is igazi kapus. Hiszen aki egy 100 kilométeres sebességgel érkező labda elé odaáll, és még örül is neki, hogy találkozott vele, az akár tiszteletre méltó is lehet. A kezdetektől a kapuban álltam, bár egy iskolai bajnoki meccsen mondták, próbáljam ki magam a mezőnyben, de ott nem ment, sőt, az ellenfél küldött vissza a kapuba... Hogy miért épp a kapuban éreztem jól magam? Miként az életben, a sportban is kicsit befelé forduló alkat vagyok, a kapusoszt meg kézilabdában egyéni sportág, bár alkalmazkodok a mezőnybeliekhez, de a kapuban tudom a maximumot adni. És ne felejtsük el, nagyon összetett feladat a kapusé, különösen fontos a mentális, pszichés felkészültség, mert végtére is mi vagyunk az utolsó mentsvár, és ha nem is hibázunk, de mi kapjuk a gólt. Sokan mondják, jó nekik, nem kell annyit mozogni, mint a többieknek, ami tévedés, mert rengeteg pici, de nagyon intenzív mozdulatot kell végezni az állandó koncentráció mellett.

Sugár Tímea ma is aktív Fotó: Silye Sándor

Tímeának jó néhány állomása volt a pályafutása során. De - természetesen Fehérvár mellett - melyik volt számára a kedvenc?

Mindegyik hely fontos volt abban, hogy az lehettem, aki. Pécsen nőttem fel, ott kezdtem, a megyei bajnokságtól az NB I-ig jutottam, innen kerültem Kiskunhalasra, ott fedeztek fel, jött a Fradi csodás öt éve, itt lettem válogatott, elismert kapus. Debrecenben az egy év azért volt emlékezetes, mert ott szedtem össze azokat a sérüléseimet, amik miatt később abba kellett hagynom. A vége Székesfehérvár, a lakóhelyem, az ünnep, az EHF Kupa-győzelem csodája, ami pályafutásom csúcsa volt a Fradival játszott BL-döntő mellett.

Amikor Timi abbahagyta, törvényszerű volt, hogy marad a klubnál, a kapu mögött, kapusedzőként?

Egyértelműen, hiszen amikor 2004-ben idejöttem, már a tanárképző elvégzése mellett kapusedző voltam. Abban állapotam meg az elnök úrral, amikor ideigazoltam, hogy ha befejezem, kapusedző leszek, tehát úgy építettem fel magam, hogy folyamatosan e sport mellett maradhassak. Amikor a testem feladta a harcot és végleg ki kellett állnom a kapuból, akkor már az utánpótlásban folyamatosan bizonyítottam. Nagyon örülök, hogy Balássy Imre felvállalta ezt a döntést. Hadd beszéljek kicsit haza: nagyon lényeges, hogy tudásban, tapasztalatban és emberként a kapusedzőnek az legyen a legfontosabb, hogy a játékosai fokozatosan előrelépjenek. E téren nem panaszkodhatok.

Tímea még nem házas, de nőként gondol az anyaságra, leendő gyermekére? - A szándék már megvan...

(Silye Sándor)